

Man gik derpå til:

Anden behandling af forslag til lov om forlængelse af lov om erhvervsøkonomiske foranstaltninger, vareforsyning m. v., jfr. lov-bekendtgørelse nr. 153 af 28. marts 1951.

(Første behandling findes i tidenden sp. 2850; udvalgets betænkning findes i tillæg B. sp. 287).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under eet.

Ordføreren (Weikop): Udvalget, hvortil lovforslaget har været henvist, har holdt to møder og har haft et samråd med handelsministeren. Der har ikke til udvalget været fremsat henvendelser fra nogen organisation, og der har derfor heller ikke af udvalget været modtaget nogen deputation. Hele udvalget med undtagelse af det ærede medlem hr. Tholstrup indstiller lovforslaget uændret, og jeg skal derfor på udvalgsflertallets vegne indstille lovforslaget til uændret vedtagelse.

Tholstrup: I modsætning til flertallet kan vi ikke medvirke til lovforslagets gennemførelse, men må advare imod at fortsætte med denne for befolkningen så kostbare binding af erhvervslivet. Forudsætningerne for frigivelse er i dag tilstede mere end nogensinde før, idet de ledige penges problem ikke længere eksisterer og Danmark har forvundet de tab, krigen påførte landet. En frigivelse af udenrigshandelen vil forbedre bytteforholdet mellem eksport- og importvarer så betydeligt, at det vil kunne spores i den almindelige levestandard, og den energi, der nu sættes ind på beskyttelse, kontrol og bureaukratisme, kan frigives ved lovens ophævelse og sættes ind i produktions tjeneste til yderligere øgning af velstanden. De rationeringer, som endnu oprettholdes, er helt uden mening, når bortses fra visse allokerede varer, og det er vor opfattelse, at varernes frie passage over landegrænserne ikke alene skaber velstand, men også medvirker til mellemfolkelig forståelse og fred mellem nationerne. Det er, hvad vi har at sige til det foreliggende lovforslag, men jeg har derudover nogle bemærkninger at gøre.

Under første behandling lykkedes det ikke at få den højtærede handelsminister til at give udtryk for en klar stilling til liberaliseringsproblemet med hensyn til, om man ville

arbejde for at nå den størst mulige procent-sats, f. eks. de 75 pct., der er tilsigtet, og vi fik ikke at vide, om den højtærede handelsminister har givet vore forhandlere direktiver i den retning. Vi må imidlertid forlange, at rigsdagen får besked herom; det er et rimeligt krav, at rigsdagen, den folkevalgte forsamling, får besked om, hvilke direktiver der gives vore forhandlere i Paris om forhold, der er så vigtige for Danmarks eksistens.

Jeg spurgte også under første behandling om baggrunden for den forholdsvis velvillige indstilling, der var blevet vist overfor kafferationeringens ophævelse, i modsætning til den absolut mindre venlige indstilling overfor opgivelse af sukkerrationeringen, til trods for at de økonomiske konsekvenser her er af langt mindre størrelsesorden. Måske er der overhovedet ikke tale om nogen valutaudgift, måske kan vi klare os med de reserver, vi ligger med. Det høje folketing blev under lovforslagets første behandling med en kort bemærkning fra den højtærede handelsminister underrettet om, at dette spørgsmål skulle blive drøftet nærmere i udvalget, men i udvalget fandt ingen drøftelse af sukkerproblemet sted. Jeg henvendte mig som medlem af udvalget et par gange til den højtærede handelsminister, men han henviste dette spørgsmål til drøftelse i det permanente vareforsyningsudvalg, hvor der er det mærkelige forhold, at retsforbundet ingen repræsentanter har. Til trods for at retsforbundet er et større parti end de radikale, har de radikale to repræsentanter i vareforsyningsudvalget; til trods for at de radikales afdøde fører i sin tid sagde: „Ingen over og ingen ved siden af folketinget“, gælder de 6 medlemmer, partiet har i landstinget, så meget, at partiet får repræsentation i vareforsyningsudvalget, medens det større antal stemmer, der falder på retsforbundet, ikke tæller. Det er den opfattelse, man har af demokrati, og så bliver altså et så vigtigt spørgsmål som dette, om vi skal have sukkerrationering eller ej, henvist til det lukkede udvalg, hvor alting foregår i dølgsmål, og hvor man altså ingen besked kan få. Jeg synes ikke, folketinget kan være tjent med på denne måde at blive holdt udenfor; vi må forlange, at der også på dette område gives ordentlig og ren besked.

Ministeren for handel, industri og søfart (Rytter): Jeg vil gerne takke udvalget for den indstilling, det har afgivet.

Til det ærede medlem hr. Tholstrup vil jeg sige, at det er min hensigt så snart som